

Hodočašće studenata u Mariju Bistricu

Autor V. Š.

Utorak, 10 Svibanj 2011 08:43 - Ažurirano Utorak, 13 Rujan 2011 12:15

Povodom dolaska Svetog Oca Benedikta XVI u našu domovinu i presude Hrvatskoj na haškom tribunalu zavičajne udruge zagrebačkih studenata organizirale su prvo studentsko hodočašće u Mariju Bistricu za koje se nadaju da će postati tradicija za buduće naraštaje studenata.

Tako se papin dolazak i prije no što je zaista stupio na hrvatsko tlo pokazao kao sjeme za rast u vjeri hrvatskog naroda, posebno mlađeg dijela. Hodočašću je prisustvovalo oko 1000 studenata, među kojima i nekolicina iz naše župe. Prije sv. Mise mnogi su imali priliku za Sakrament pomirenja.

Sv. Misu je predvodio studentski kapelan don Damir Stojić. U propovijedi je naglasio kako se ne možemo smatrati katolicima ako činimo suprotno od onoga što nas Crkva naučava. Ne možemo biti kršćani i davati mito, biti kršćani i sudjelovati u korupciji, biti kršćani i prakticirati spolne odnose prije ulaska u brak...

U propovijedi se dotakao i nedjeljnog Evanđelja - putovanja dvojice učenika u Emaus. Unatoč tome što su znali sve o Isusu, najavu o Njegovu Uskrsnuću, bježali su iz Jeruzalema, simbola muke i Uskrsnuća, u Emaus, centar rimske vojske, onih koji su razapeli i ubili Krista. Usporedio je to s današnjim stanjem, kada znamo punu Istinu, a opet bježimo od nje i činimo po svojoj

Hodočašće studenata u Mariju Bistricu

Autor V. Š.

Utorak, 10 Svibanj 2011 08:43 - Ažurirano Utorak, 13 Rujan 2011 12:15

volji. Kao i dvojcu iz Emausa, Isus danas prilazi i nama, svakodnevno, a mi ga ne prepoznajemo. Tek kada širom otvorimo srca Isusu možemo ga ga prepoznati i vratiti se nazad u svoj "Jeruzalem" i obznaniti drugima što smo doživjeli.

'Danas je tako popularno kad čujemo Krist da, ali crkva ne, koliko puta ja kao ja kapelan čujem: don Damire ja sam pobožan, ali meni smeta crkva, to i to i tako dalje. Nije dovoljno potiho biti kršćanin i katolik, mi ćemo morat iskoračiti, mi ćemo morati otvoreno i javno svjedočiti, ali s ljubavlju', rekao je don Damir.

Da Isus nije želio Crkvu ne bi rekao Petru da će je na njemu izgraditi. Da Krist nije Crkva ne bi upitao Savla zašto mene progoniš, već bi ga pitao zašto progoniš moju Crkvu. Na kraju samo putovanje u Emaus je slika sv. Mise. Najprije se "lomi" Riječ Božja poput učenika kojima je igralo srce u tim trenucima, a vrhunac je lomljenje kruha, Tijela i Krvi, preko koje Krist zaista ostaje s nama.

Geslo papinog pohoda "Zajedno u Kristu" se ocrtalo u molitvi vjernika kada su studenti obučeni u narodne nošnje, svaki na svom narječju, izrekli molitve koje su nosili u srcu. To zajedništvo u različitosti se potvrdilo riječima od "ođe" pa do "vmrli".

Nakon sv. Mise predstavnik studenata je pročitao proglas hrvatskih studenata o presudi Hrvatskoj i hrvatskim generalima. Potom su studenti sudjelovali u pobožnosti Križnog puta. Devetosatno hodočašće je bila prava hrana za duh, tijelo i dušu. Upoznavanje drugih ljudi, širenje vidika, poštovanje razlika je ono što će mi ostati od ovog hodočašća. I nada. Nada da će ovo postati jedno od obilježja studiranja u Zagrebu, te da će se ubuduće više mladih priključiti, općenito i iz naše župe. Putovali smo i uživali u busu s Udrugom dubrovačkih studenata - "Libertas". Dubrovačko narječje, kao temelj hrvatske štokavštine, me je naučilo puno primjerenijem izrazu za ljudsku pozadinu - mahača. Pa tko onda može reći da hodočašća nisu poučna?!